32000R1784

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1784/2000
z dnia 11 sierpnia 2000 r.
nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym poborze tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rodzajów przewodów rurowych i łączników rur z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Brazylii, Republiki Czeskiej, Japonii, Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei i Tajlandii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej [1], w szczególności jego art. 9 i art. 10 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji, przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI TYMCZASOWE

(1) Komisja, rozporządzeniem (WE) nr 449/2000 [2] (zwanym dalej „rozporządzeniem tymczasowym") nałożyła tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty niektórych rodzajów przewodów rurowych lub łączników rur z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Brazylii, Republiki Czeskiej, Japonii, Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei i Tajlandii. Nie nałożyła natomiast ceł na przywóz pochodzący z Chorwacji i Federalnej Republiki Jugosławii, ponieważ wstępnie ustalono, że ich udział w rynku był na poziomie *de minimis*.

B. DALSZY PRZEBIEG POSTĘPOWANIA

(2) Po podaniu do publicznej wiadomości istotnych faktów i okoliczności, na podstawie których została podjęta decyzja o nałożeniu tymczasowego cła na przywóz z Brazylii, Republiki Czeskiej, Japonii, Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei i Tajlandii i o niewprowadzaniu środków tymczasowych w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Chorwacji i Federalnej Republiki Jugosławii, zainteresowanym stronom, które tego zażądały, umożliwiono wysłuchanie przez Komisję. Strony przedstawiły także w formie pisemnej swoje opinie na temat tymczasowych ustaleń.

(3) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne dla ostatecznych ustaleń.

(4) Dalsze wizyty weryfikacyjne zostały przeprowadzone w siedzibach następujących importerów/przedsiębiorstw handlowych, które odpowiedziały na kwestionariusz:

— Jannone SA, Hiszpania,

— Nefit BV, Niderlandy,

— Thisa SA, Hiszpania.

(5) Wszystkie strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego i ostateczny pobór kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego. Ponadto stronom przyznano okres, w którym mogą przedstawić uwagi związane z ogłoszeniem tych informacji.

(6) Uwagi w formie pisemnej i ustnej, złożone przez Strony, uwzględniono i gdzie właściwe, wstępne ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

C. WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA

(7) Niektóre zainteresowane strony ponownie zgłosiły zastrzeżenie dotyczące niewłączenia do zakresu badania niektórych państw trzecich, a mianowicie Bułgarii, Polski, Turcji i Stanów Zjednoczonych Ameryki, w tym sensie, że takie niewłączenie będzie dyskryminujące a wobec tego unieważnia wszczęcie postępowania.

(8) W tym względzie potwierdza się, że żadne postępowanie nie mogło być wszczęte w odniesieniu do Bułgarii i Polski, ponieważ w przypadku tych krajów nie istniał dumping, co wynika z materiału dowodowego dotyczącego wartości normalnej i ceny eksportowej dla bułgarskich i polskich towarów, przedstawionego przez składającego wniosek o wszczęcie postępowania w taki sam sposób jak dla krajów, których dotyczy niniejsze badanie. W odniesieniu do przywozu ze Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz Turcji dostępne informacje wskazywały przywóz na poziomie *de minimis*. Wobec powyższego, to zastrzeżenie powinno zostać odrzucone.

D. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. *Produkt objęty postępowaniem*

(9) W rozporządzeniu tymczasowym towary objęte postępowaniem zostały opisane jako gwintowane przewody rurowe i łączniki rur z żeliwa ciągliwego („armatura ciągliwa" lub „armatura"), łączone systemem śrubowym, oznaczone kodem CN ex 7307 19 10. Ta definicja zostaje niniejszym potwierdzona.

(10) Po ogłoszeniu wstępnych ustaleń, jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że poza towarami oznaczonymi kodem CN 7307 19 10, również oznaczone innymi kodami CN powinny być przedmiotem badania, ponieważ towary objęte postępowaniem były także przywożone do Wspólnoty pod innymi kodami. Ta strona stwierdziła ponadto, że zakres badania należy rozszerzyć na armaturę niegwintowaną, ponieważ była ona również przywożona do Wspólnoty, gdzie była gwintowana i sprzedawana.

[1] Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 905/98 (Dz.U. L 128 z 30.4.1998, str. 18).
[2] Dz.U. L 55 z 29.2.2000, str. 3.

(11) W odniesieniu do pierwszego punktu, przywóz armatury ciągliwej, zweryfikowany podczas badania, we wszystkich przypadkach dotyczył towarów oznaczonych kodem CN 7307 19 10, który, jak określono w powiadomieniu o wszczęciu postępowania, identyfikuje towary objęte postępowaniem. Wobec tego, dane dotyczące przywozu, wykorzystane do celów niniejszego badania, prawidłowo odnoszą się do towarów objętych postępowaniem. Jeżeli istotnie były przypadki, w których armaturę ciągliwą przywożono na podstawie innych kodów CN, należy uznać, że został popełniony błąd w klasyfikacji i na tę kwestię zostanie zwrócona uwaga funkcjonariuszy celnych.

(12) W odniesieniu do drugiego punktu, armatura niegwintowana nie jest ujęta w definicji towarów objętych postępowaniem. W rzeczywistości jest ona półproduktem wymagającym obróbki na dalszych etapach procesu produkcji, na których nadaje się jej jedną z podstawowych cech towarów objętych postępowaniem, tj. element łączący. W związku z tym armatura niegwintowana jako taka nie stanowi konkurencji dla towarów objętych postępowaniem i nie jest ich zamiennikiem. Ponadto, badanie wykazało, że gwintowanie stanowi ważny etap w procesie produkcji pod względem wartości dodanej do armatury ciągliwej, przede wszystkim z uwagi na wysoki poziom pracochłonności. Wobec tego nie może ona być uznana za stanowiącą jeden wyrób wraz z gwintowaną armaturą ciągliwą, tj. towarem objętym postępowaniem.

(13) Uwzględniając powyższe, wstępne ustalenia dotyczące towarów objętych postępowaniem zostają niniejszym potwierdzone.

2. ***Towar podobny***

(14) W motywie 13 rozporządzenia tymczasowego Komisja stwierdziła, że armatura ciągliwa, produkowana przez przemysł Wspólnoty i sprzedawana na rynku Wspólnoty, tak jak armatura ciągliwa produkowana w rozważanych krajach i wywożona do Wspólnoty, były towarami podobnymi, ponieważ nie występowały różnice w podstawowych właściwościach fizycznych i technicznych ani w formach zastosowania różnych rodzajów armatury ciągliwej.

(15) Po ogłoszeniu wstępnych ustaleń, niektóre zainteresowane strony twierdziły, że armatura ciągliwa wyprodukowana we Wspólnocie nie była towarem podobnym do towarów przywożonych z rozważanych krajów, ponieważ do produkcji armatury wytwarzanej we Wspólnocie stosowano żeliwo ciągliwe białe, podczas gdy do armatury przywożonej żeliwo ciągliwe czarne.

(16) Badanie wykazało, że armatura z żeliwa ciągliwego białego i czarnego jest poddawana różnym procesom wyżarzania. W przypadku armatury ciągliwej białej trwa on 80–120 godzin w temperaturze 1 100°. W przypadku armatury ciągliwej czarnej ten proces trwa 50–80 godzin w temperaturze 900°. W wyniku tych różnych procesów uzyskuje się różną zawartość węgla. Armatura ciągliwa biała jest niemal całkowicie odwęglona, podczas gdy zawartość węgla w armaturze ciągliwej czarnej jest zredukowana w mniejszym stopniu. W rezultacie armatura ciągliwa biała jest, ogólnie rzecz biorąc, bardziej elastyczna, odporna i łatwiej poddaje się galwanizacji niż armatura ciągliwa czarna, która z kolei jest łatwiejsza do gwintowania i bardziej odpowiednia do zastosowań, w których istotna jest szczelność pod ciśnieniem.

(17) Jednakże badanie wykazało, że nie ma różnicy w sposobie postrzeganiu armatury ciągliwej białej i czarnej na rynku, ponieważ pod wszystkimi względami, poza zawartością węgla, mają one zbliżone właściwości, tych samych użytkowników końcowych i są wobec tego zamiennikami. Potwierdza to fakt, że importerzy/przedsiębiorstwa handlowe zarówno armaturę ciągliwą czarną pochodzącą z rozważanych krajów, jak i armaturę ciągliwą białą produkowaną przez przemysł Wspólnoty i sprzedają ja użytkownikom bez różnicowania tej armatury ze względu na rodzaj materiału. Jeśli chodzi o użytkowników towarów objętych postępowaniem, badanie potwierdziło, że nie dokonują oni w istotnym stopniu rozróżnienia między armaturą białą a czarną.

(18) Sugeruje to także fakt, że norma europejska EN 10242 i międzynarodowa norma ISO 49, które określają wymagania konstrukcyjne i eksploatacyjne armatury ciągliwej, odnoszą się do armatury ciągliwej białej i czarnej. Jeżeli chodzi w szczególności o rodzaj używanego materiału, zarówno armatura ciągliwa biała, jak i czarna są dopuszczane.

(19) Wobec powyższego oraz z uwagi na to, że nie dostarczono nowych dowodów w tej mierze, wstępne ustalenia dotyczące towaru podobnego zostają potwierdzone.

E. USTALENIA DOTYCZĄCE CHORWACJI I FEDERALNEJ REPUBLIKI JUGOSŁAWII

(20) W odniesieniu do Chorwacji i Federalnej Republiki Jugosławii potwierdza się, że wielkość przywozu pochodzącego z tych krajów stanowiła odpowiednio 0,4 % i 0,3 % łącznego zużycia Wspólnoty. Ponieważ tę wielkość przywozu za uznano nieznaczną, zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (zwanym dalej „podstawowym rozporządzeniem"), postępowanie dotyczące przywozu pochodzącego z tych dwóch krajów powinno być zakończone.

F. **DUMPING**

1. ***Kraje o gospodarce rynkowej***

1.1. **Wartość normalna**

1.1.1. *Zastosowanie art. 18 podstawowego rozporządzenia*

(21) Jak stwierdzono w sekcji 3.4 podstawowego rozporządzenia, tylko jedno japońskie przedsiębiorstwo i powiązany z nim importer odpowiedzieli na kwestionariusz Komisji dla producentów wywożących. Niemniej jednak, informacje dostarczone przez japońskie przedsiębiorstwo były niepełne i pod niektórymi względami nieprawidłowe i wobec tego ustalenia musiały być dokonane zgodnie z art. 18 podstawowego rozporządzenia. Po przyjęciu środków tymczasowych te ustalenia zostały poddane weryfikacji. W rezultacie została w zasadniczym stopniu zmieniona ocena wartości normalnej w stosunku do wstępnie określonej.

(22) Tajlandzki producent wywożący, dla którego wartość normalna została ustalona zgodnie z art. 18 podstawowego rozporządzenia (patrz: motyw 96 podstawowego rozporządzenia) twierdził, że Komisja powinna ponownie rozważyć swoją decyzję dotyczącą wykorzystania, jako dostępnych faktów, najwyższego marginesu dumpingu ustalonego dla transakcji tego eksportera, w odniesieniu do przypadków, w których wartości normalne innych tajlandzkich przedsiębiorstw nie były dostępne.

(23) Ten argument został odrzucony. Zastosowanie art. 18 podstawowego rozporządzenia w tym przypadku uznaje się za właściwe i konieczne dla uniknięcia faworyzowania za brak współpracy i zapewnienia w ten sposób uczciwego traktowania wszystkich stron trzecich, które w pełni współpracowały podczas postępowania.

1.1.2. *Wartość normalna na podstawie sprzedaży krajowej*

(24) Brazylijski producent wywożący twierdził, że art. 2 ust. 2 podstawowego rozporządzenia zobowiązuje Komisję do zbadania, czy ceny sprzedaży krajowej rodzajów towarów sprzedawanych w ilościach poniżej 5 % ilości wywożonych do Wspólnoty są reprezentatywne dla brazylijskiego rynku. Twierdził on również, że ponieważ średnia marża zysku z takiej sprzedaży była na rozsądnie uzasadnionym, wysokim poziomie, ceny sprzedaży były reprezentatywne i należało je wykorzystać do określenia wartości normalnej.

(25) Zgodnie z ustaloną praktyką instytucji Wspólnoty, do określania wartości normalnej nie przyjmują one cen towarów lub rodzajów towarów, które nie są sprzedawane w reprezentatywnych ilościach. Jedynie w przypadku gdy wielkość sprzedaży jest równa lub przekracza próg 5 %, Komisja uznaje sprzedaż za wystarczająco reprezentatywną, by mogła stanowić podstawę do ustalenia wartości normalnej. Nie stwierdzono czynników, które byłyby uzasadnieniem dla odstępstwa od tej normalnej praktyki i przyjęcia sprzedaży o wielkości poniżej 5 % progu.

(26) Brazylijski producent wywożący stwierdził, że Komisja stosowała różne i niespójne metody do określenia kosztów finansowych i innych kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych na podstawie obrotu dla towaru podobnego z jednej strony i na podstawie łącznego obrotu z drugiej.

(27) Ten argument nie może być przyjęty. Badanie wykazało, że producent wywożący nie mógł wykazać poprawności i rzetelności danych liczbowych zawartych w odpowiedzi na kwestionariusz i wobec tego Komisja nie miała innego wyjścia poza wykorzystaniem dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 podstawowego rozporządzenia, w celu ustalenia wielkości kosztów finansowych i innych kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych. Co więcej, nie dostarczono dowodów na to, że podejście przyjęte przez Komisję nie odzwierciedla w sposób rozsądnie uzasadniony wydatków ponoszonych przy sprzedaży towaru podobnego.

(28) Czeski producent wywożący zakwestionował fakt, że Komisja rozpatrywała jako jedną jednostkę gospodarczą przedsiębiorstwo produkcyjne, które w tym samym czasie sprzedawało na rynku krajowym i powiązaną spółkę zależną będącą jego całkowitą własnością, prowadzącą sprzedaż krajową. Twierdził on, że Komisja nie powinna była dodawać kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych obu podmiotów, w celu określenia kosztów wytwarzania, ponieważ oba podmioty sprzedawały towary objęte postępowaniem na różnych poziomach obrotu handlowego.

(29) Jeśli chodzi o koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne, zgodnie z ustaloną praktyką instytucje Wspólnoty rozpatrują wszystkie koszty związane z produkcją i sprzedażą towarów objętych postępowaniem, niezależnie od tego, czy te koszty zostały poniesione przez jedno przedsiębiorstwo, czy dwa lub więcej przedsiębiorstw tworzących jeden podmiot. Ponadto, badanie wykazało, że jedną z cech charakterystycznych dwóch powiązanych przedsiębiorstw, o których mowa był brak wyraźnego rozgraniczenia kosztów ponoszonych przez odpowiednie osoby prawne. Zostało to jasno potwierdzone podczas weryfikacji, gdy stwierdzono, że powiązana spółka handlowa księgowała w swojej dokumentacji księgowej koszty, które w rzeczywistości odnosiły się do działalności przedsiębiorstwa produkcyjnego. Wobec tego, podejście przyjęte na etapie wstępnym zostaje niniejszym potwierdzone.

1.1.3. *Wartość normalna konstruowana*

(30) Brazylijski producent wywożący zakwestionował metodę zastosowaną do określenia marży zysku przy konstruowaniu wartości normalnej. Twierdził on, że powinna być brana pod uwagę tylko krajowa sprzedaż rodzajów towarów, realizowana w reprezentatywnych ilościach w stosunku do ilości wywożonych. Uważał ponadto, że rodzaje towarów, sprzedawane na rynku krajowym, które w ogóle nie były wywożone i niektóre rodzaje towarów, sprzedawane na rynku krajowym i mające inny gwint niż te wywożone do Wspólnoty, powinny zostać wyłączone. Przedsiębiorstwo uważało również, że należy skorygować marżę zysku dla rodzajów towarów wymienionych w drugiej kolejności, rzekomo mających wyższą marżę zysku. Wreszcie twierdziło ono, że do celów określenia marży zysku, nie należało wyłączać sprzedaży przynoszącej stratę.

(31) Marża zysku, przyjęta do skonstruowania wartości normalnej, została określona zgodnie z art. 2 ust. 6 podstawowego rozporządzenia, czyli na podstawie rzeczywistych danych odnoszących się do sprzedaży towaru podobnego w zwykłym obrocie handlowym, dokonywanej przez rozważanego brazylijskiego producenta wywożącego. Aby stwierdzić, czy sprzedaż w rzeczywistości była realizowana w zwykłym obrocie handlowym, instytucje Wspólnoty zastosowały swoją ustaloną praktykę opisaną w motywie 23 podstawowego rozporządzenia, zgodnie z którą sprzedaż danego rodzaju towaru, przynoszącą stratę, bierze się pod uwagę przy wyliczaniu zysku, z wyjątkiem przypadków, w których stanowi ona 20 % lub więcej łącznej ilości tego rodzaju towaru sprzedanego na rynku krajowym. Nie dostarczono żadnych informacji, które uzasadniałyby odstępstwo od normalnej praktyki i wyniki wstępnych ustaleń zostają niniejszym potwierdzone.

(32) Współpracujące koreańskie przedsiębiorstwo zakwestionowało metodę zastosowaną przez Komisję do obliczenia krajowej marży zysku, twierdząc, że z obliczenia wartości normalnych konstruowanych wyniknęły nierozsądnie wysokie marże.

(33) Marża zysku, przyjęta do ustalenia wartości konstruowanej jest dokładnie i właściwie określonym rzeczywistym zyskiem z całej sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym, zgodnie z art. 2 ust. 6 podstawowego rozporządzenia i ustaloną praktyką instytucji Wspólnoty.

(34) To samo koreańskie przedsiębiorstwo twierdziło również, że niektóre koszty sprzedaży odnoszące się do sprzedaży krajowej powinny zostać wyłączone z krajowych kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych, uwzględnionych w wartości normalnej konstruowanej.

(35) W rzeczywistości odpowiednie koszty sprzedaży ponoszone przy sprzedaży krajowej – koszty pakowania i transportu – zostały już odliczone, w celu zapewnienia rzetelnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową. Wnioskowane dostosowania ze względu na te koszty zostały więc już uwzględnione w formie przyznanej korekty z tytułu kosztów sprzedaży krajowej. Z tego względu, właściwe podejście przyjęte w rozporządzeniu tymczasowym zostaje niniejszym potwierdzone.

(36) Koreańskie przedsiębiorstwo twierdziło, że dla niektórych wywożonych rodzajów towarów, które nie były sprzedawane w kraju, wartość normalna powinna zostać obliczona poprzez odniesienie do cen sprzedaży na rynku krajowym bardzo podobnych rodzajów towarów.

(37) Ten argument w zasadzie może być przyjęty. Niemniej jednak, zauważono, że niektóre rodzaje towarów, sprzedawane w kraju w odpowiednich ilościach i przedstawione jako porównywalne z rodzajami towarów, dla których nie istniała sprzedaż krajowa, różnią się istotnie zarówno pod względem kosztów wytwarzania, jak i właściwości fizycznych takich jak waga, wielkość wylotów itp. Aby Komisja mogła wykorzystać te ceny do ustalenia wartości normalnej, należałoby dokonać oceny i wprowadzić wiele istotnych korekt. Wobec tego stwierdzono i zostaje to niniejszym potwierdzone, że zastosowanie w takich przypadkach wartości normalnych konstruowanych jest najdokładniejszą i najbardziej odpowiednią podstawą dla określania wartości normalnej.

1.2. **Cena eksportowa**

(38) Brazylijski producent wywożący twierdził, że sprzedaż wywozowa, realizowana za pośrednictwem powiązanego importera we Wspólnocie, została wyłączona bez żadnego uzasadnienia.

(39) W motywie 41 rozporządzenia tymczasowego wskazano, że ta sprzedaż stanowi nieznaczną część wywozu, i jako taka nie mogła mieć istotnego wpływu na ustalenia. W rzeczywistości, ilości przyjęte do obliczeń dotyczących dumpingu, bez ilości sprzedanych za pośrednictwem powiązanego importera, stanowią ponad 97 % łącznej wielkości wywozu do Wspólnoty, a więc jest to ilość w pełni reprezentatywna. Wobec tego, wyłączenie tej sprzedaży uważa się za uzasadnione.

1.3. **Porównanie**

(40) Brazylijski producent wywożący zakwestionował fakt, że Komisja nie wykorzystała numerów kontroli produkcji (PCN) identyfikujących rodzaje towarów, zaproponowanych w kwestionariuszu do celów porównywania wartości normalnych i cen eksportowych.

(41) Zostaje potwierdzone, że początkowo zaproponowane PCN nie zostały przyjęte, ponieważ weryfikacja na miejscu wykazała, że rodzajom towarów o różnych właściwościach, dających w rezultacie różne koszty i wartości rynkowe, przyporządkowano takie same PCN. Aby dokonać rzetelnego i dokładnego porównania wartości normalnej i ceny eksportowej, zgodnie z wymogami art. 2 ust. 10 podstawowego rozporządzenia, przyjęto wewnętrzną kategoryzację wyrobów przedsiębiorstwa. Dzięki temu dokonano porównania wartości normalnych i cen eksportowych identycznych rodzajów towarów.

a) Właściwości fizyczne

(42) Brazylijski producent wywożący także wystąpił z wnioskiem o dokonanie korekty z tytułu różnic we właściwościach fizycznych między rodzajami towarów przeznaczonych na rynek krajowy i do wywozu.

(43) Należy zaznaczyć, że w przypadkach, w których instytucje Wspólnoty porównywały krajowe wartości normalne i ceny eksportowe identycznych rodzajów towarów, odliczenie ze względu na różnicę we właściwościach fizycznych nie ma uzasadnienia. W odniesieniu do tych rodzajów towarów, których żadne identyczne rodzaje nie były sprzedawane na rynku krajowym w reprezentatywnych ilościach i w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalna została skonstruowana na podstawie kosztów wytwarzania rodzajów towarów wywożonych tak, by także dla tych rodzajów towarów nie istniały różnice we właściwościach fizycznych, a wobec tego dalsze odliczenia nie były uzasadnione.

(44) Jeden tajlandzki producent wywożący zgłosił zastrzeżenie dotyczące decyzji instytucji Wspólnoty o odrzuceniu korekty ze względu na poziom obrotu handlowego (patrz: motyw 105 podstawowego rozporządzenia). Twierdził on, że różnice w cenie istniały dla niektórych rodzajów towarów w zależności od ich właściwości fizycznych.

(45) Chociaż przedsiębiorstwo zakwalifikowało swoje zastrzeżenie jako odnoszące się do korekty poziomu obrotu handlowego, w rzeczywistości chodziło mu o uzyskanie odliczenia ze względu na różnice we właściwościach fizycznych. Po ogłoszeniu wstępnych ustaleń Komisji, przedsiębiorstwo w zasadniczy sposób zmieniło swoje zastrzeżenie, zgłoszone w odpowiedzi na kwestionariusz tak, aby odnosiło się do innych właściwości fizycznych niż początkowo były wskazane. Na tak zaawansowanym etapie postępowania instytucje Wspólnoty nie mogły już zweryfikować istoty nowo zgłoszonej, rzekomej różnicy w cenie. W tym względzie należy zauważyć, że kwestionariusz wysłany do eksportera jasno wskazywał na konieczność właściwego zgłoszenia zastrzeżenia i w terminie pozwalającym Komisji na jego zbadanie. W konsekwencji zastrzeżenie zostało odrzucone i wstępne ustalenia zostają potwierdzone.

b) Opłaty przywozowe i podatki pośrednie („zwrot cła")

(46) Zgodnie z tym, co stwierdza się w motywie 47 rozporządzenia tymczasowego, dokładniej zbadano żądanie zgłoszone przez brazylijskiego producenta wywożącego, dotyczące korekty wartości normalnej ze względu na zwrot niektórych podatków pośrednich. W wyniku niniejszego badania sformułowano wniosek, że roszczenie zgłoszone przez przedsiębiorstwo było zbyt wygórowane i nieuzasadnione. Kwota rzeczywiście zwrócona z tytułu sprzedaży wywozowej do Wspólnoty i jednocześnie obciążająca wspomniany towar, gdy był wykorzystywany w Brazylii, stanowiła tylko część kwoty, której dotyczyło żądanie. Wobec tego wstępnie przyznane odliczenie zostało odpowiednio zmodyfikowane.

c) Poziom obrotu handlowego

(47) Zarówno brazylijski producent wywożący, jak i czeski, ponowili żądanie odliczenia od wartości normalnej z tytułu różnic w poziomach obrotu handlowego, w sprzedaży na zasadach „OEM" odbiorcy we Wspólnocie.

(48) Na podstawie wyjaśnień dostarczonych przez oba przedsiębiorstwa dokonano korekty. Korektę wprowadzono na mocy art. 2 ust. 10 lit. d) ii) podstawowego rozporządzenia, ponieważ przedsiębiorstwa nie sprzedawały na obu poziomach, o których mowa na swoich rynkach krajowych.

d) Koszty kredytu

(49) Współpracujące koreańskie przedsiębiorstwo utrzymywało, że nie poniosło kosztów kredytu przy sprzedaży wywozowej i że obliczenia powinny być odpowiednio skorygowane.

(50) Stwierdzono, że to żądanie jest sprzeczne z odpowiedzią przedsiębiorstwa na kwestionariusz. Komisja wzięła pod uwagę warunki płatności uzgodnione z odbiorcami zarówno we Wspólnocie, jak i w Korei, podane przez przedsiębiorstwo w jego odpowiedzi na kwestionariusz. W konsekwencji żądanie zostało odrzucone.

e) Przeliczanie walut

(51) Brazylijski producent wywożący twierdził, że Komisja powinna była przyjąć dzienny kurs walutowy, zamiast średnich kursów miesięcznych.

(52) Uwzględniając znaczną dewaluację brazylijskiego reala w styczniu 1999 r. i jej istotny wpływ na obliczenia dotyczące dumpingu, ten argument został przyjęty i wyjątkowo do celów ostatecznych obliczeń dotyczących dumpingu przyjęto dzienny kurs walutowy.

(53) Ten sam producent wywożący twierdził również, że Komisja powinna była zastosować kurs walutowy z dnia zapłaty, a nie z dnia wystawienia faktury.

(54) Podstawowe rozporządzenie przewiduje w art. 2 ust. 10 lit. j), że przeliczenia walut powinny być dokonywane według kursu walutowego obowiązującego w dniu sprzedaży. Uznano, że jest to dzień wystawienia faktury. Innymi alternatywnymi dniami są dzień zawarcia umowy, złożenia zamówienia lub potwierdzenia zamówienia, ale tylko wtedy, gdy lepiej odzwierciedlają istotne warunki sprzedaży. Wobec tego, kurs walutowy, obowiązujący w dniu dokonania płatności, nie może być zastosowany. W konsekwencji zastrzeżenie musiało zostać odrzucone.

2. ***Kraje o gospodarce nierynkowej***

2.1. **Indywidualne traktowanie**

(55) Jak stwierdzono w rozporządzeniu tymczasowym, Komisja dokładniej zbadała wniosek o przyznanie indywidualnego traktowania, złożony przez jednego z chińskich producentów.

(56) W badanym okresie przedsiębiorstwo sprzedało większość swojej produkcji, przeznaczonej na wywóz, chińskiemu państwowemu przedsiębiorstwu handlowemu. W rezultacie nie miało kontroli nad cenami, ilościami i kierunkiem sprzedaży wywozowej. Te operacje były pod kontrolą państwowego przedsiębiorstwa handlowego. Co więcej, dostarczone informacje o działalności w zakresie wywozu były bardzo niekompletne, w szczególności dane dotyczące sprzedaży dokonywanych przez przedsiębiorstwo handlowe na rzecz jego odbiorców we Wspólnocie, ponieważ przedsiębiorstwo handlowe nie współpracowało w czasie badania.

(57) Inny chiński producent twierdził, że jest całkowicie niezależny od wpływów państwa i podkreślał, że ze względu na jego status przedsiębiorstwa prywatnego wszelkie ryzyko omijania ceł jest wyeliminowane.

(58) Podobnie jak w wyżej opisanym przypadku, przedsiębiorstwo dokonało większości swoich transakcji wywozowych za pośrednictwem chińskiego państwowego przedsiębiorstwa handlowego i nie dysponowało informacjami dotyczącymi cen żądanych przez przedsiębiorstwo handlowe od odbiorców we Wspólnocie. Zakres wpływu państwa był taki, że istniało zagrożenie omijania ogólnokrajowego cła w przyszłości, gdyby to przedsiębiorstwo otrzymało indywidualną stawkę cła. Wobec tego to zastrzeżenie nie może być zaakceptowane.

(59) I wreszcie, trzecie przedsiębiorstwo utrzymywało, że Komisja, odmawiając przyznania indywidualnego traktowania, zastosowała zasady dotyczące indywidualnego traktowania w sposób dyskryminujący, podczas gdy indywidualne traktowanie zostało przyznane w innym przypadku przy identycznym stanie faktycznym. Przedsiębiorstwo twierdziło, że powodem odmowy indywidualnego traktowania było to, że podlegało ono niektórym przepisom prawa w sprawie inwestycji zagranicznych, które przewidywały obniżki podatków i zasady ustalania płac i że inne przedsiębiorstwa, w innych postępowaniach antydumpingowych, mimo że podlegały tym samym przepisom, uzyskiwały indywidualne traktowanie.

(60) Przedsiębiorstwo zostało specjalnie utworzone w celu otrzymania preferencji w zakresie podatku dochodowego. Z tych preferencji podatkowych mogły korzystać tylko przedsiębiorstwa wywożące co najmniej 70 % swojej produkcji, a badanie wykazało, że ten próg został w pełni zastosowany w praktyce. Na tej podstawie zdecydowano, że firma nie kwalifikuje się do indywidualnego traktowania. Wskazuje się także, że o ile chodzi o domniemaną dyskryminację, żadne przedsiębiorstwo w podobnych warunkach nie uzyskało indywidualnego traktowania.

(61) W świetle powyższego stwierdza się, że trzy chińskie przedsiębiorstwa nie zdołały wykazać takiego stopnia niezależności od władz, aby ryzyko unikania ogólnokrajowego cła zostało wyeliminowane. Wobec tego, ich wnioski o indywidualne traktowanie zostają odrzucone.

3. ***Margines dumpingu dla badanych przedsiębiorstw***

(62) Wobec braku uwag zainteresowanych stron, podjęto decyzję o zastosowaniu, w odniesieniu do przedsiębiorstw współpracujących i niewspółpracujących, metody określonej w rozporządzeniu tymczasowym.

(63) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone procentowo w stosunku do ceny importowej cif granica Wspólnoty są następujące:

3.1. **Brazylia**

Indústria de Fundiáo Tupy Ltda: 34,8 %,

Pozostałe przedsiębiorstwa: 34,8 %.

3.2. **Republika Czeska**

Moravské Zelezárny a.s.: 26,1 %,

Pozostałe przedsiębiorstwa: 26,1 %.

3.3. **Japonia**

Hitachi Metals Ltd: 47,3 %,

Pozostałe przedsiębiorstwa: 65,7 %.

3.4. **Korea**

Yeong Hwa Metal Co. Ltd: 13,4 %,

Pozostałe przedsiębiorstwa: 23,4 %.

3.5. **Tajlandia**

BIS Pipe Fitting Industry Company Ltd: 22,1 %,

Siam Fitting Co. Ltd: 12,4 %,

Thai Malleable Iron & Steel Co. Ltd: 6,3 %,

Pozostałe przedsiębiorstwa: 22,1 %.

3.6. **Chiny**

Wszystkie przedsiębiorstwa: 49,4 %.

Chorwacja i Federalna Republika Jugosławii

(64) W związku ze stwierdzeniem udziałów w rynku na poziomie *de minimis* dla przywozu towarów objętych postępowaniem pochodzących zarówno z Chorwacji, jak i z Federalnej Republiki Jugosławii, zdecydowano nie obliczać margines dumpingu przy przywozie z tych krajów towarów objętych postępowaniem.

G. **DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTY**

(65) Dwie zainteresowane strony ponownie zgłosiły zastrzeżenie, że ponieważ jeden z producentów Wspólnoty przywoził towary objęte postępowaniem z niektórych rozważanych krajów, tj. z Chin i Tajlandii, nie powinien być uznawany za należącego do przemysłu Wspólnoty. Co więcej, niektóre zainteresowane strony twierdziły, że niektórzy producenci Wspólnoty przywozili armaturę ciągliwą z innych państw trzecich, a mianowicie z Bułgarii i Turcji, i wobec tego również nie powinni być uważani za stanowiących część przemysłu Wspólnoty.

(66) W odniesieniu do pierwszego punktu, Komisja dokładniej zbadała sprawę. Jednakże dowody mogące świadczyć o takim przywozie nie zostały znalezione.

(67) W odniesieniu do drugiego punktu, badanie potwierdziło, że taki przywóz, chociaż miał miejsce w niektórych przypadkach, był znikomy w porównaniu ze sprzedażą towarów wyprodukowanych we Wspólnocie przez zainteresowanych producentów Wspólnoty, a wobec tego nie miał wpływu na ich status producentów towaru podobnego.

(68) Wobec tego powyższe argumenty powinny zostać odrzucone. Z tych powodów i przy braku innych nowych informacji, ustalenia dotyczące definicji przemysłu Wspólnoty, opisane w motywach 133 i 134 rozporządzenia tymczasowego, zostają potwierdzone.

H. **SZKODA**

1. ***Przywóz z rozważanych krajów***

1.1 **Łączna ocena wpływu przywozu objętego postępowaniem**

(69) Zainteresowane strony ponownie przedstawiły argument, że ich przywóz nie powinien być oceniany łącznie z innym przywozem objętym postępowaniem. Zgłoszony wniosek został poddane dalszej analizie na podstawie warunków określonych w art. 3 ust. 4 podstawowego rozporządzenia.

1.1.1. *Brazylia*

(70) Brazylijski eksporter produkujący ponownie stwierdził, że wywóz armatury ciągliwej z Brazylii nie powinien być rozpatrywany łącznie z wywozem z pozostałych rozważanych krajów ze względu na różne wzorce handlu, w szczególności w odniesieniu do wielkości przywozu i cen.

(71) Należy zaznaczyć, że margines dumpingu ustalony dla Brazylii jest znaczny. Jeśli chodzi o wielkość przywozu, wynosiła ona 4 188 ton w badanym okresie, co odpowiada udziałowi w rynku wynoszącemu 6,9 %, co zdecydowanie odbiega od wielkości nieznacznego przywozu.

(72) Jeśli chodzi o warunki konkurencji między towarami przywożonymi i warunki konkurencji między towarami przywożonymi i towarami podobnymi Wspólnoty, dalsza analiza odpowiednich czynników wykazała, że chociaż tendencje w kształtowaniu się wielkości brazylijskiego przywozu i przywozu z innych rozważanych krajów nie były identyczne we wszystkich przypadkach w okresie badania szkody, różnice między nimi nie były takie, aby dokonanie oceny nie łącznej było uzasadnione. W rzeczywistości stwierdzono, że tendencje w brazylijskim przywozie są niestabilne, a zatem kształtowały się podobnie jak tendencje w przypadku innych rozważanych krajów, a mianowicie Japonii, Korei Południowej i Tajlandii. Jeśli chodzi o ceny brazylijskiego przywozu, stwierdzono, że są one także niestabilne: między 1995 r. a 1996 r. wzrosły o około 13 %, następnie, między 1996 r. a 1998 r. nastąpił ich stopniowy spadek o około 10 % łącznej wartości i ostatecznie znowu wzrosły o około 2 %. między 1998 r. a badanym okresem. Podobny niestabilny wzorzec stwierdzono dla niemal wszystkich innych rozważanych krajów. Wobec tego, różnice cen, choć nie zawsze identyczne w badanym okresie, nie były takie, aby dokonanie oceny nie łącznej było uzasadnione.

(73) Wszystkie rozważane kraje działają w tych samych lub podobnych kanałach dystrybucji, co potwierdza fakt, że niektóre podmioty gospodarcze wywoziły lub nabywały towary objęte postępowaniem zarówno od różnych rozważanych krajów, jak i od producentów Wspólnoty.

(74) Jeśli chodzi o postrzeganie na rynku brazylijskich towarów wywożonych i towarów wyprodukowanych we Wspólnocie, badanie potwierdziło, że w tym względzie nie ma między nimi różnicy, czego dowodzą wspomniane wcześniej podobieństwa kanałów dystrybucji.

(75) Z tych powodów stwierdza się, że wpływ przywozu z Brazylii powinien być oceniany łącznie z wpływem przywozu pochodzącego z innych rozważanych krajów.

1.1.2. *Republika Czeska*

(76) Czeski eksporter produkujący twierdził, że wywóz armatury ciągliwej z Republiki Czeskiej nie powinien być rozważany łącznie z pochodzącym z innych rozważanych krajów, uzasadniając, że nie konkurowała ona ani z armaturą wywożoną z innych rozważanych krajów, ani z produkowaną i sprzedawaną przez większość przemysłu Wspólnoty. Czeski producent wywożący twierdził w związku z tym, że jego armatura była głównie sprzedawana w ograniczonej części rynku Wspólnoty.

(77) Badanie wykazało jednak, że znaczna część czeskiego wywozu była w rzeczywistości kierowana do wielu Państw Członkowskich. Co więcej, nawet jeśli weźmie się pod uwagę, że reszta czeskiego wywozu jest skoncentrowana tylko w jednym Państwie Członkowskim, nie może to być uznane za czynnik, na podstawie którego byłoby uzasadnione dokonanie oceny nie łącznej ze względu rozmiar rynku, na znaczną wielkość przywozu pochodzącego z innych rozważanych krajów i napływającego na ten rynek i ze względu na to, że przemysł Wspólnoty ma również znaczącą sprzedaż na tym rynku.

(78) Na tej podstawie wstępne ustalenia dotyczące słuszności łącznej oceny przywozu z Republiki Czeskiej zostają potwierdzone.

1.1.3. *Republika Korei*

(79) Koreański eksporter produkujący twierdził, że wywóz z Republiki Korei nie powinien być łączony z wywozem z innych rozważanych krajów ze względu na specyficzne właściwości techniczne jego wyrobu, który ma stożkowy gwint zewnętrzny i stożkowy gwint wewnętrzny (armatura typu stożek/stożek), podczas gdy w pozostałej części Wspólnoty armatura ciągliwa ma generalnie stożkowy gwint zewnętrzny i walcowy gwint wewnętrzny (armatura typu stożek/walec). Ten eksporter twierdził, że przywóz z Korei, dokonywany jedynie na rynek Zjednoczonego Królestwa, konkurował jedynie z armaturą jedynego brytyjskiego producenta, który również wytwarzał armaturę typu stożek/stożek. Ponadto argumentował, że w badanym okresie dostawy armatury typu stożek/walec trafiały tylko na nieznaczną część rynku Zjednoczonego Królestwa. W konsekwencji szkodliwy dumping mógłby, jeżeli w ogóle, być oceniany jedynie na poziomie regionalnym.

(80) Jeśli chodzi o jakąkolwiek regionalną ocenę szkodliwego dumpingu, należy zaznaczyć, że nie wszystkie warunki ustanowione w art. 4 ust. 1 lit. b) podstawowego rozporządzenia zostały spełnione. W rzeczywistości, w badanym okresie nie tylko producent brytyjski, lecz także inni producenci Wspólnoty i producenci wywożący z rozważanych krajów oraz innych państw trzecich sprzedawali towary objęte postępowaniem na rynku Zjednoczonego Królestwa. Badanie wykazało ponadto, że w szczególności w badanym okresie, znaczące ilości armatury typu stożek/walec zostały sprzedane na rynku Zjednoczonego Królestwa, stanowiąc w lokalnym zużyciu towarów objętych postępowaniem udział znacznie powyżej 20 %, który nie może być uznany za nieznaczny.

(81) Na tej podstawie wstępne ustalenia dotyczące słuszności łącznej oceny przywozu z Korei zostają potwierdzone.

1.1.4. *Tajlandia*

(82) Tajski eksporter produkujący ponownie zgłosił zastrzeżenie, że wywóz armatury ciągliwej z Tajlandii nie powinien być łączony z wywozem z pozostałych rozważanych krajów ze względu na to, że wielkość tajskiego przywozu, wyrażona procentowo w stosunku do łącznego przywozu do Wspólnoty tj. obejmującego cały przywóz zarówno z rozważanych krajów, jak i innych państw trzecich, zmniejszyła się w badanym okresie.

(83) Należy zaznaczyć, że po pierwsze, zgodnie z art. 3 ust. 3 podstawowego rozporządzenia, trzeba wziąć pod uwagę wielkość przywozu po cenach dumpingowych, która, gdy jest wyrażona w wartościach względnych, musi być obliczona w odniesieniu do produkcji lub zużycia we Wspólnocie. W niniejszym badaniu, przywóz z rozważanych krajów został wyrażony w stosunku do zużycia we Wspólnocie. Na tej podstawie udział Tajlandii w rynku wyniósł powyżej 1 % w badanym okresie i wobec tego, zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym, nie można było uznać go za nieznaczny. Po drugie, w badanym okresie tajski przywóz stanowił powyżej 3 % ogólnego przywozu do Wspólnoty, czyli wyraźnie powyżej progu *de minimis* ustalonego przez WTO.

(84) Jeśli chodzi o tendencje przywozu zaobserwowane w badanym okresie i wykazane powyżej, w przypadku tajskiego przywozu nie różniły się od tendencji zaobserwowanych dla innych rozważanych krajów tak, aby niełączenie ich z tendencjami w innych krajach było uzasadnione. Wobec tego, uwzględniając ponadto ustalenia dotyczące znaczącego dumpingu i wykorzystywane kanały dystrybucji, słuszność łącznej oceny przywozu z Tajlandii i pochodzącego z innych rozważanych krajów zostaje potwierdzona.

1.1.5. *Wnioski dotyczące łączenia*

(85) Na podstawie powyższego, badanie potwierdziło, że kryteria łączenia, ustalone w art. 3 ust. 4 podstawowego rozporządzenia są spełnione, ponieważ w przypadku wszystkich rozważanych krajów stwierdzono marginesy dumpingu powyżej poziomu *de minimis* oraz wielkość przywozu powyżej uznawanej za nieznaczną. Co więcej, stwierdzono, że warunki konkurencji między towarami przywożonymi z jednej strony, a towarami przywożonymi i towarem podobnym Wspólnoty z drugiej strony, są porównywalne. W rzeczywistości, badanie wykazało, że we wszystkich przypadkach towary przywożone i towary przemysłu Wspólnoty mają te same właściwości fizyczne i techniczne, że tendencje cenowe są podobne, w istotnym zakresie podcinające ceny przemysłu Wspólnoty i że wszystkie przywożone towary, jak również towary wytwarzane we Wspólnocie są sprzedawane za pośrednictwem tych samych lub podobnych kanałów dystrybucji. Wobec tego wstępne ustalenia dotyczące słuszności łącznej oceny przywozu z rozważanych krajów zostają potwierdzone.

1.2. **Podcięcie cenowe**

1.2.1. *Korekty dla armatury ciągliwej czarnej i białej*

(86) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że należy wprowadzić korekty odnośnie do porównania cen między towarami przywożonymi (armatura ciągliwa czarna) i towarami wyprodukowanymi we Wspólnocie (głównie armatura ciągliwa biała) z uwagi na różne postrzeganie ich na rynku i różnicę w procesie produkcyjnym (w szczególności w procesie wyżarzania, ponieważ koszty wytwarzania armatury ciągliwej białej są znacznie wyższe ze względu na większe zużycie energii niż przy produkcji armatury ciągliwej czarnej), co znajdowało swoje odzwierciedlenie w cenach sprzedaży.

a) Postrzeganie na rynku

(87) Jak opisano powyżej (pkt 2.2.), w tym względzie stwierdzono, że w przypadkach, w których zarówno armatura ciągliwa czarna, jak i biała były sprzedawane przez te same podmioty – wobec tego wszelkie różnice w postrzeganiu na rynku powinny dawać się zaobserwować – w rzeczywistości nie zaobserwowano takiego rozróżnienia, w każdym razie nie w zakresie różnic cenowych. Jeśli chodzi o użytkowników towarów objętych postępowaniem, badanie potwierdziło, że nie dokonują oni rozróżnienia między armaturą ciągliwą białą i czarną. Na podstawie powyższego nie było możliwe wprowadzenie korekt na podstawie domniemanej różnicy między armaturą ciągliwą białą i czarną.

b) Koszty wytwarzania i cena sprzedaży

(88) Co więcej, jeśli chodzi o domniemane różnice w kosztach wytwarzania i wpływu na ceny sprzedaży, dostępne dane pozwalają na szczegółową weryfikację struktury kosztów wytwarzania zarówno armatury czarnej jak i białej. Jakkolwiek zużycie energii w celu pełnego odwęglenia armatury białej jest większe niż zużycie energii w celu otrzymania tylko częściowo odwęglonej armatury czarnej, badanie nie tylko wykazało, że koszt energii stanowi niewielką część łącznych kosztów wytwarzania, lecz także, że odnośnie do rzeczywistego zużycia energii i związanych z nią kosztów, różnica między obydwoma procesami nie jest istotna i zależy raczej od organizacji produkcji i jej efektywności energetycznej rozważanego producenta.

(89) Ponadto, jeśli chodzi o ceny sprzedaży, stwierdzono, że w przypadku gdy wytworzona we Wspólnocie armatura czarna i biała była sprzedawana na tych samych rynkach, ceny armatury czarnej, wbrew twierdzeniom niektórych zainteresowanych stron, były czasem nawet wyższe. Co więcej, z dostępnych informacji wynika, że w tych przypadkach, w których hurtownicy i dystrybutorzy kupowali zarówno armaturę ciągliwą czarną z rozważanych krajów, jak i armaturę ciągliwą białą od przemysłu Wspólnoty, często odsprzedawali je po tej samej cenie i nie określali różnicy między nimi ze względu na dwie klasy żeliwa.

(90) Wobec tego powyższe argumenty zostają odrzucone.

1.2.2. *Korekty ze względu na segmenty rynku*

(91) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że rynek armatury ciągliwej dzieli się na trzy segmenty zależnie od przedziału cenowego i niezawodności wyrobu wytwarzanego przez niektórych producentów Wspólnoty, jak również przez niektórych producentów wywożących. Następnie stwierdzono, że porównanie cen powinno być dokonane dla trzech różnych segmentów rynku (wysokiego, średniego i niskiego), w których byli obecni różni producenci Wspólnoty i producenci wywożący.

(92) Chociaż nie przedstawiono żadnych czynników pozwalających na obiektywny i jasny podział rynku na trzy segmenty, zbadano, czy inne metody porównania cen, oparte na domniemanych segmentach rynku, prowadziłyby do odmiennych wniosków w odniesieniu do podcięć cenowych. W wyniku tego badania nie stwierdzono istotnych różnic w porównaniu do rezultatów uzyskanych przy pomocy metody zastosowanej na etapie wstępnym, tj. porównania średnich ważonych cen loco zakład dla producentów Wspólnoty ze średnimi ważonymi cenami eksportowymi każdego z rozważanych producentów wywożących, dla każdego rodzaju armatury ciągliwej.

(93) W efekcie stwierdzono, że chociaż badanie wykazało, że mogą istnieć pewne różnice w postrzeganych segmentach, nie dają się wyodrębnić żadne obiektywne kryteria pozwalające na dokonanie odpowiedniej kategoryzacji przemysłu Wspólnoty i producentów wywożących. Wobec tego metoda zastosowana na etapie wstępnym zostaje potwierdzona.

1.2.3. *Wnioski dotyczące podcięć cenowych*

(94) Na tle powyższych rozważań, marginesy podcięć cenowych zostały poddane weryfikacji na podstawie materiału dowodowego przedstawionego przez zainteresowane strony i wniesionych zmian, gdzie uznano je za stosowne. W odniesieniu do Japonii zweryfikowana średnia ważona podcięć cenowych, wyrażona procentowo względem cen przemysłu Wspólnoty, zmniejszyła się do 16,2 %. Jeśli chodzi o inne rozważane kraje, wstępnie ustalona średnia ważona podcięć cenowych, wyrażona procentowo względem cen przemysłu Wspólnoty, zostaje potwierdzona.

2. ***Sytuacja przemysłu Wspólnoty***

2.1. **Wybór wskaźników ekonomicznych**

(95) W odniesieniu do oceny szkody, jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że określenie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych nie było właściwe, gdyż nie zostały zbadane niektóre czynniki określone w art. 4 ust. 3 Porozumienia WTO o antydumpingu.

(96) W tym względzie należy odnotować, że Porozumienie WTO o antydumpingu i podstawowe rozporządzenie nie wymagają, aby każdy czynnik został przeanalizowany dokładnie w taki sam sposób. Co więcej, w szczególnym przypadku wszystkie istotne czynniki, uznane za mające wpływ na stan przemysłu Wspólnoty, zostały wzięte pod uwagę w kontekście oceny szkody. Wobec tego zastrzeżenie zostaje odrzucone.

2.2. **Analiza tendencji**

(97) Czeski producent wywożący w dalszym ciągu utrzymywał, że przemysł Wspólnoty nie poniósł szkody majątkowej w rozumieniu art. 3 podstawowego rozporządzenia, ponieważ Komisja w kilku przypadkach przyjęła 1995 r. jako punkt początkowy do celów swojej analizy, natomiast gdyby jako punkt początkowy został przyjęty 1996 r., kilka wskaźników ekonomicznych w rzeczywistości wykazałoby pozytywne tendencje.

(98) W tym względzie należy zaznaczyć, po pierwsze, że dumping i szkoda poniesiona przez przemysł Wspólnoty muszą być stwierdzone w badanym okresie. Aby określić, czy taka szkoda miała miejsce, rozwój zdarzeń i tendencje stwierdzone w latach poprzedzających badany okres są wykorzystywane między innymi tylko do tego, żeby lepiej zrozumieć wyniki ustaleń odnoszących się do badanego okresu. Ponieważ w niniejszym przypadku badany okres zaczął się w kwietniu 1998 r., w celu uzyskania właściwego obrazu zmiany wskaźników szkody, uznano, że należy wziąć pod uwagę co najmniej trzy lata kalendarzowe (1995–1997) poprzedzające badany okres. Po drugie, nawet gdyby 1996 r. został przyjęty jako rok odniesienia, wyniki analizy szkody nie zmieniłyby się. Przeciwnie, szkoda poniesiona przez przemysł Wspólnoty byłaby nawet bardziej widoczna w zmianach niektórych wskaźników szkody, takich jak rentowność i stany zapasów. Inne wskaźniki szkody wykazywałyby takie same negatywne tendencje, z wyjątkiem inwestycji i wielkości produkcji, których wzrost spowodował większe poziomy zapasów.

(99) Z tych powodów powyższy argument zostaje odrzucony.

2.3. **Wniosek w sprawie szkody**

(100) W świetle powyższego, wstępne ustalenia dotyczące szkody majątkowej poniesionej przez przemysł Wspólnoty, określone w motywie 160 podstawowego rozporządzenia, zostają potwierdzone.

1. **ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY**

1. ***Wpływ przywozu objętego postępowaniem***

(101) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że ocena związku przyczynowego była błędna, ponieważ przemysł Wspólnoty zdołał podnieść swoje ceny w badanym okresie, podczas gdy zmiany w produkcji i zdolnościach produkcyjnych, jak również spadek zatrudnienia i brak rentowności spowodowane były czynnikami innymi niż przywóz po cenach dumpingowych, na przykład, w szczególności, decyzją przemysłu Wspólnoty dotyczącą racjonalizacji produkcji i koniecznością spełnienia norm europejskich odnośnie do ochrony środowiska. Ponadto, jedna z zainteresowanych stron zakwestionowała wstępne ustalenia dotyczące zamknięcia zakładu produkującego armaturę ciągliwą, położonego w Niemczech, twierdząc, że zakład producenta został w rzeczywistości przeniesiony do Austrii i w konsekwencji ten czynnik nie powinien być uważany za oznakę szkody poniesionej przez przemysł Wspólnoty.

(102) Generalnie należy podkreślić, że szkoda poniesiona przez przemysł Wspólnoty musi być oceniona w odniesieniu do badanego okresu. Wcześniejsze lata i tendencje, jakie się wówczas ukształtowały, stanowią podłoże dla stwierdzonej szkody. Jeśli chodzi o niniejsze postępowanie, badanie wykazało, że przemysł Wspólnoty w 1995 r., podjął działania restrukturyzacyjne, których efektem i oznaką był spadek produkcji i zatrudnienia, znaczny poziom inwestycji i niski poziom rentowności w tym roku. Te działania restrukturyzacyjne zaczęły przynosić konkretne efekty w 1996 r., o czym świadczy zwiększająca się produkcja i lepsze wyniki finansowe (nastąpił wzrost rentowności o 3,6 punktu procentowego między 1995 r. a 1996 r.). Jednakże te wyniki i dalsze korzyści dla przemysłu Wspólnoty, których w wyniku tych działań można było się rozsądnie spodziewać, zostały udaremnione przez rozwój zdarzeń na rynku. W rzeczywistości od 1996 r. wielkość przywozu z rozważanych krajów zaczęła wzrastać a ceny spadać i przez pozostałą część badanego okresu przemysł Wspólnoty zaczął także odczuwać ciągły spadek wielkości sprzedaży i udziału w rynku. Zmniejszenie sprzedaży przemysłu Wspólnoty pociągnęło za sobą wzrost jego zapasów i spadek rentowności, która, chociaż wzrosła między rokiem 1995 r. i 1996 r., następnie zmniejszyła się o 2,3 punktu procentowego między 1996 r. a badanym okresem do –9 %.

(103) Jeśli chodzi w szczególności o ceny sprzedaży przemysłu Wspólnoty, badanie wykazało, że wzrost średniej ceny sprzedaży przemysłu Wspólnoty o 5 %, między 1995 r. a badanym okresem, nastąpił w dwóch fazach, jednej między 1995 r. a 1996 r., kiedy cały rynek odczuł ogólny wzrost cen, i drugiej, między 1997 r. i 1998 r., kiedy jedynie przemysł Wspólnoty i inne państwa trzecie podnieśli ceny, natomiast ceny rozważanych krajów zostały istotnie obniżone. Te zmiany cen powinny być badane w świetle faktu, że nacisk cen przywozu objętego postępowaniem miał raczej wpływ na wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu Wspólnoty niż na poziom jego cen. W rzeczywistości, wobec taniego przywozu pochodzącego z rozważanych krajów, przemysł Wspólnoty miał możliwość albo utrzymywać swoje ceny, ryzykując utratę udziału w rynku, albo dostosować się do niższych cen przywozu po cenach dumpingowych w celu zachowania wielkości sprzedaży. Zdecydował się utrzymywać swoje ceny, ale wynikające stąd konsekwencje dla rozmiaru sprzedaży miały wpływ na rentowność, która okazała się ujemna po 1996 r.

(104) Po drugie, jeśli chodzi o zmiany wielkości produkcji przemysłu Wspólnoty, w szczególności sprawę zamknięcia zakładu produkcyjnego położonego w Niemczech, badanie potwierdziło, że ten zakład został rzeczywiście zamknięty pod koniec 1995 r. i że jego wyposażenie nie zostało przeniesione do Austrii, jak twierdziła zainteresowana strona. W rzeczywistości została tam przeniesiona jedynie niewielka część zapasów.

(105) Na podstawie powyższego, ustalenia opisane w motywie 170 podstawowego rozporządzenia zostają potwierdzone.

2. *Przywóz z innych państw trzecich*

(106) Niektóre zainteresowane strony zakwestionowały wstępne ustalenia Komisji dotyczące wpływu na przemysł Wspólnoty przywozu towarów objętych postępowaniem z innych państw trzecich, a mianowicie z Turcji, Bułgarii i Polski.

(107) Według Eurostatu, w badanym okresie przywóz z innych państw trzecich pod względem wielkości zmniejszył się o około 14 %, podczas gdy jego udział w rynku zmniejszył się o około 1 punkt procentowy. Natomiast ceny wzrosły średnio o 15 % i były o 17 % wyższe niż średnie ceny dla przywozu z rozważanych państw.

2.1. **Turcja**

(108) Jeśli chodzi o Turcję, w badanym okresie średnia ważona cena przywozu była o około 10 % wyższa od średniej ważonej ceny przywozu objętego postępowaniem i w badanym okresie jej udział w rynku pozostał stabilny na poziomie 1 % zużycia Wspólnoty.

2.2. **Bułgaria**

(109) Jeśli chodzi o Bułgarię, mimo że wielkość przywozu zwiększyła się w badanym okresie z 43 do 1 109 ton, w kategoriach względnych ten przywóz nie wpływa na zmianę wniosków dotyczących związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez przemysł Wspólnoty a przywozem z rozważanych krajów: w rzeczywistości w badanym okresie stanowił on 1,8 % całego rynku w porównaniu do 28,6 % udziału w rynku przywozu objętego postępowaniem. Ponadto w badanym okresie cena przywożonych towarów wzrosła o około 11 % i w badanym okresie była o około 5 % wyższa niż średnia ważona cena dla przywozu objętego postępowaniem.

2.3. **Polska**

(110) W odniesieniu do Polski, udział w rynku pozostał dość stabilny w badanym okresie i średnia cena była o 27 % wyższa od średniej ceny przywozu objętego postępowaniem.

2.4. **Wnioski dotyczące innych państw trzecich**

(111) Reasumując na podstawie powyższego, nawet jeżeli przywóz z innych państw trzecich mógł przyczynić się do szkody majątkowej poniesionej przez przemysł Wspólnoty, niniejszym potwierdza się, że nie jest on taki, by został zerwany związek przyczynowy między dumpingiem a stwierdzoną szkodą.

3. *Efekt zamienności*

(112) Niektóre zainteresowane strony zakwestionowały wstępne ustalenia w odniesieniu do zamienności armatury wykonanej z materiałów takich jak miedź i tworzywa sztuczne na materiały wykonane z żeliwa ciągliwego oraz wpływu domniemanej zamienności na sytuację przemysłu Wspólnoty.

(113) Ta kwestia została dokładniej zbadana i potwierdzono, że zastępowanie żeliwa innymi materiałami, takimi jak miedź i tworzywa sztuczne, miało miejsce głównie w latach osiemdziesiątych. Później coraz rzadziej stosowano te zamienniki i wykorzystanie armatury żeliwnej utrzymywało się na poziomie stabilnym, szczególnie w tych zastosowaniach, w których jest wymagana wytrzymałość fizyczna, odporność i określona wytrzymałość na rozciąganie oraz wydłużenie. Wobec tego jakikolwiek efekt zamienności nie mógł mieć istotnego wpływu na szkodę poniesioną przez przemysł Wspólnoty, czego dowodzi stosunkowo stabilne zużycie stwierdzone w toku niniejszego badania.

4. *Wnioski dotyczące związku przyczynowego*

(114) W świetle powyższego, wstępne ustalenia opisane motywach 155–170 rozporządzenia tymczasowego, dotyczące związku przyczynowego, zostają potwierdzone.

J. INTERES WSPÓLNOTY

1. *Interes użytkowników*

(115) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że nie zostały należycie wzięte pod uwagę interesy branży ochrony przeciwpożarowej.

(116) Należy zaznaczyć, że żaden z użytkowników z branży ochrony przeciwpożarowej nie zgłosił się podczas badania. Ten fakt może sam w sobie świadczyć o tym, że ten sektor nie jest w istotnym zakresie zainteresowany nałożeniem lub nienakładaniem środków antydumpingowych. Taki wniosek potwierdzają ustalenia dotyczące współpracujących użytkowników zaliczających się do innych sektorów, dla których towary objęte postępowaniem stanowią około 1 % ich łącznych kosztów.

2. *Wniosek dotyczący interesu Wspólnoty*

(117) Wobec braku dalszych informacji odnośnie do interesu Wspólnoty i na podstawie dostępnych faktów, ustalenia opisane w motywach 171–179 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

K. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. *Poziom zniesienia* szkody

(118) Do celów ustalenia poziomu środków, które mają być ostatecznie ustanowione, niniejszym zostaje potwierdzone, że ceny dla przywozu towarów po cenach dumpingowych powinny być zwiększone do nieszkodliwego poziomu. Na podstawie określonego marginesu szkody i stwierdzonych marginesów dumpingu, w zależności od tego, który z nich jest niższy, zgodnie z art. 9 ust. 4 podstawowego rozporządzenia, ustanawiany jest następnie poziom cła. Wobec braku nowych informacji, metoda zastosowana do określenia marginesu szkody, opisana w motywie 181 podstawowego rozporządzenia, zostaje potwierdzona.

2. *Chorwacja i Jugosławia*

(119) Ponieważ stwierdzone udziały w rynku były na poziomie *de minimis*, proponuje się nie nakładać cła antydumpingowego na przywóz armatury ciągliwej pochodzącej z Chorwacji i Jugosławii i zakończyć postępowanie w odniesieniu do przywozu pochodzącego z tych krajów.

3. *Ostateczne cła*

(120) W świetle powyższego, uważa się, że na przywóz pochodzący z pozostałych rozważanych krajów powinno być nałożone ostateczne cło antydumpingowe.

(121) Jeśli chodzi o pozostałe cła, które należy zastosować w odniesieniu do niewspółpracujących producentów wywożących, w tych przypadkach, w których poziom współpracy był wysoki, cło zostało ustalone na poziomie najwyższego cła antydumpingowego stwierdzonego dla współpracujących producentów wywożących. W przypadkach, w których poziom współpracy był niski, cło zostało ustalone na poziomie najwyższego marginesu dumpingu lub marginesu szkody, stwierdzonego dla reprezentatywnego zakresu wywożonych rodzajów towarów współpracujących eksporterów produkujących, w zależności od tego który z tych marginesów był niższy.

(122) Na podstawie powyższego, proponowana ostateczna stawka cła antydumpingowego wyrażona procentowo w stosunku do ceny netto, cif granica Wspólnoty, przed zapłaceniem cła wynosi jak następuje:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło (%)
Brazylia	Indústria de Fundição Tupy Ltda	34,8
	Inne przedsiębiorstwa	34,8
Republika Czeska	Moravské Zelezárny a.s.	26,1
	Inne przedsiębiorstwa	26,1

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło (%)
Japonia	Hitachi Metals Ltd	26,9
	Inne przedsiębiorstwa	33,6
Republika Korei	Yeong Hwa Metal Co. Ltd	13,4
	Inne przedsiębiorstwa	23,4
Tajlandia	BIS Pipe Fitting Industry Company Ltd	22,1
	Siam Fitting Co. Ltd	12,4
	Thai Malleable Iron & Steel Co. Ltd	6,3
	Inne przedsiębiorstwa	22,1
Chiny	Wszystkie przedsiębiorstwa	49,4

(123) Wszelkie roszczenia dotyczące zastosowania tych indywidualnych stawek cła antydumpingowego (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po ustanowieniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) powinny być kierowane do Komisji [1], wraz ze wszystkimi właściwymi informacjami, w szczególności dotyczącymi zmian w działalności przedsiębiorstwa w zakresie produkcji, sprzedaży krajowej lub wywozowej, związanej np. z taką zmianą nazwy lub zmianami odnośnie do podmiotów zajmujących się produkcją i sprzedażą. Komisja, jeśli uzna za stosowne, po konsultacji z Komitetem Doradczym wprowadzi właściwe zmiany do rozporządzenia poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

4. ***Zobowiązania***

(124) Należy nawiązać do inicjatywy producenta wywożącego w Republice Czeskiej, który zaproponował zobowiązanie cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 podstawowego rozporządzenia. Po ustanowieniu tymczasowych środków antydumpingowych, także producent wywożący z Korei i jeden z producentów wywożących z Tajlandii zaproponowali zobowiązania cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 podstawowego rozporządzenia. Komisja uważa, że zaproponowane zobowiązania mogą być zaakceptowane, ponieważ eliminują szkodliwy wpływ dumpingu. Co więcej, regularne i szczegółowe sprawozdania, do dostarczania których zobowiązały się te przedsiębiorstwa, pozwalają na skuteczną kontrolę wypełnienia zobowiązań. Ponadto, struktura sprzedaży wspomnianych eksporterów jest taka, że Komisja uważa, że ryzyko unikania zaproponowanego zobowiązania jest niewielkie.

(125) Japoński producent wywożący także wystąpił z inicjatywą złożenia zobowiązania. Jednakże poziom współpracy tego przedsiębiorstwa podczas badania oraz rzetelność i wiarygodność dostarczonych danych była niewystarczająca (patrz: motyw 21). Wobec tego Komisja nie była w zadowalającym stopniu przekonana, że wypełnianie zobowiązania tego przedsiębiorstwa może być skutecznie kontrolowane. Co więcej, struktura sektora sprzedaży wywozowej wspomnianego przedsiębiorstwa, z więcej niż jednym powiązanym importerem, została uznana za zwiększającą ryzyko unikania cła. W związku tym inicjatywa została odrzucona.

[1] European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate C
DEM 24 8/38
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.

(126) Aby zapewnić skuteczne przestrzeganie i kontrolę wypełniania zobowiązań, w przypadku gdy zgodnie z zobowiązaniem jest przedstawiany wniosek o dopuszczenie do swobodnego obrotu, zwolnienie z cła jest uzależnione od przedstawienia służbom celnym odpowiedniego Państwa Członkowskiego ważnej faktury w ramach zobowiązania, wystawionej przez producentów wywożących, których zobowiązanie zostało zaakceptowane, i zawierającej informacje wymienione w Załączniku. Jeżeli taka faktura nie jest przedstawiona lub jeżeli nie odnosi się do towarów przedstawionych służbom celnym, odpowiednia stawka cła antydumpingowego podlega zapłacie w celu zapobieżenia unikaniu zobowiązania.

(127) W przypadku naruszenia lub wycofania zobowiązania, może być nałożone cło antydumpingowe wynikające z art. 8 ust. 9 i art. 10 podstawowego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe zostaje niniejszym nałożone na przywóz gwintowanych przewodów rurowych i łączników rur z żeliwa ciągłego, oznaczonych kodem CN ex 7307 19 10 (kod TARIC 7307 19 10 10) i pochodzących z Brazylii, Republiki Czeskiej, Japonii, Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei i Tajlandii.

2. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego stosowaną do ceny netto franco granica Wspólnoty, przed zapłaceniem cła, ustala się następująco dla towarów pochodzących z:

Państwo	Ostateczne cło (%)	Dodatkowy kod TARIC
Brazylia	34,8	-
Republika Czeska	26,1	A999
Japonia	33,6	A999
Chińska Republika Ludowa	49,4	-
Republika Korei	23,4	A999
Tajlandia	22,1	A999

3. Powyższe stawki nie mają zastosowania do towarów wytworzonych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej, które podlegają następującym stawkom cła antydumpingowego:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło (%)	Dodatkowy kod TARIC
Japonia	Hitachi Metals Ltd Seavans North 2–1, Shibaura 1-Chome Minato-Ku Tokyo 105–8614 Japonia	26,9	A092
Republika Korei	Yeong Hwa Metal Co Ltd 363–6, Namyang-dong, Chinhae, Kyongman Republika Korei	13,4	A093

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło (%)	Dodatkowy kod TARIC
Tajlandia	BIS Pipe Fitting Industry Co Ltd 107 Moo 4, Petchkasem Rd., Omnoi, Krathumban Samutsakorn 74130 Tajlandia	22,1	A094
	Siam Fittings Co. Ltd 100/1–100/2, Moo 2, Settakit 1 Road, Omnoi, Krathumban Samutsakorn 74130 Tajlandia	12,4	A095
	Thai Malleable Iron & Steel Co. Ltd 469/19 Rama III Road, Yannawa, Bangkok 10120 Tajlandia	6,3	A096

4. Bez względu na przepisy art. 1 ust. 1, ostateczne cło nie ma zastosowania do przywozu dopuszczonego do swobodnego obrotu zgodnie z przepisami art. 2.

5. Stosują się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych, chyba że ustalono inaczej.

Artykuł 2

1. Przywóz jest zwolniony z ceł antydumpingowych nałożonych na mocy art. 1, jeżeli jest wyprodukowany i sprzedany z przeznaczeniem do wywozu do Wspólnoty przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 3, zadeklarowany jako oznaczony odpowiednim dodatkowym kodem TARIC i jeżeli są spełnione warunki ust. 2.

2. W przypadku gdy jest przedstawiany wniosek o dopuszczenie do swobodnego obrotu, zwolnienie z cła jest uzależnione od przedstawienia służbom celnym odpowiedniego Państwa Członkowskiego ważnej „faktury w ramach zobowiązania" wystawionej przez przedsiębiorstwa wywożące wymienione w ust. 3, zawierającej podstawowe informacje wymienione w Załączniku do niniejszego rozporządzenia. Warunkiem zwolnienia z cła jest ponadto zgodność towarów zgłoszonych i przedstawionych władzom celnym z opisem na „fakturze w ramach zobowiązania".

3. Przywożone towary, którym towarzyszy „faktura w ramach zobowiązania" są zgłaszane jako oznaczone następującymi dodatkowymi kodami TARIC:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Republika Czeska	Moravské Zelezárny a.s. Repcinska 86 77900 Olomouc 9 Republika Czeska	A097
Republika Korei	Yeong Hwa Metal Co Ltd 363–6, Namyang-dong, Chinhae Kyongman Korea	A093
Tajlandia	BIS Pipe Fitting Industry Co Ltd 107 Moo 4, Petchkasem Rd., Omnoi, Krathumban Samutsakorn 74130 Tajlandia	A094

Artykuł 3

Kwoty zabezpieczone w formie tymczasowego cła antydumpingowego w zastosowaniu rozporządzenia (WE) nr 449/2000 zostają pobrane w stawce ostatecznie nałożonego cła. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę cła antydumpingowego zostaną zwrócone. W przypadku gdy cła ostateczne są wyższe niż cła tymczasowe, tylko kwoty zabezpieczone na poziomie ceł tymczasowych zostaną ostatecznie pobrane.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 sierpnia 2000 r.

W imieniu Rady

H. VÉDRINE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Informacje, które należy podać na fakturze w ramach zobowiązania, określonej w art. 2 ust. 2:

1. Dodatkowy kod TARIC, pod którym towary na fakturze mogą przejść odprawę celną na granicy Wspólnoty (jak wyszczególniono w rozporządzeniu).

2. Dokładny opis towarów, zawierający:

   — kod raportowania towaru (KRT) (ustalony w zobowiązaniu zaoferowanym przez danego eksportera produkującego), włącznie z numerem rodzaju, średnicą i powierzchnią,

   — kod CN,

   — ilość (podana w jednostkach),

3. Opis warunków sprzedaży, zawierający:

   — cenę jednostkową,

   — warunki płatności,

   — warunki dostawy,

   — zniżki i rabaty łącznie,

4. Nazwę niepowiązanego importera, któremu przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło fakturę.

5. Nazwisko pracownika przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę i następujące, podpisane oświadczenie:

   „Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że bezpośrednia sprzedaż towarów przeznaczonych do bezpośredniego wywozu do Wspólnoty Europejskiej, których dotyczy niniejsza faktura, jest dokonywana na warunkach zobowiązania zaoferowanego przez …… (przedsiębiorstwo) i zaakceptowanego przez Komisję Europejską w rozporządzeniu (WE) nr 449/2000 lub decyzji C(2000) 2452. Stwierdzam, że informacje podane na niniejszej fakturze są pełne i prawdziwe.”